

„Аз имах, казва един приятел на животните, една млада котка, която беше окотила за пръв път малки котета. Пожелах да направя опит. Турих при нея една малка, още слепичка катеричка.

„Котката прие чуждото животно като свое дете. Тя почна да го кърми и топли наравно с котетата си. Зверчето продължаваше да расте заедно с заварените си братчета и сестрички, като сжщински техен брат и се привърза силно към своята кърмачка, котката.

„Котетата порастнаха и напуснаха майка си. Но катеричката продължи да живее неотлъчно с нея. От този час котката почна сякаш да обича още по-силно своя доведенник. Двете животни се разбираха много добре. Котката викаше катеричката по котешки. Катеричката ѝ отговаряше с ржмжение.

„Мило ми беше да гледам, как котката тичеше из двора с своето хранениче, като да води сжщинско свое дете.“

